

Kronika

Brigáda
Socialistické práce
na úpravě v Kútne Hore.

Účastky soutěže o titul „Brigáda socialistické práce“ na úpravě Rudných dolů v Kutné Hoře.

Krátce po zahájení provozu úpravy vznikla myšlenka soutěže mezi třemi směry úpravy. Padla na úrodnou půdu. Začali jsme soutěžit na výrobním úseku. Došli jsme kriterií soutěže, která v její průběhu byla několikrát změněna, a zdokonalována než dostala svoji nynější podobu. Soutěž byla pravidelně sledována a vyhodnocována. Stala se hybnou silou při plnění plánu úpravy, zvyšování kvality zboží i kvalifikace jednotlivých pracovníků. Učila se tak, že po určitém čase se stala nepostradatelným pomocníkem a dnes si bez soutěže mezi směry nedovedeme ani život úpravy představit.

Úspěchy, kterých pracující úpravy dosáhli a o nichž ještě napíše ve svém hodnocení vedoucí úpravy, je možno z velké části přičíst právě soutěži mezi směry. A tyto úspěchy byly posídkou k tomu, aby se vypracovali k vyšším cílům. V měsíci lednu 1959 tušila

směna s. Čihák projednávat možnost vstupu do
soutěže o titul „Brigáda socialistické práce“.
Mělo to lehké vyjednávání. Na několika poradách
směny byla otázka vstupu probírána, vázány síly
směny, ujasňovány podmínky soutěže. Výsledkem bylo
na konec rozhodnutí, o titul soutěžit. A 5. února 1959
se konala v noční směně porada ozáření ka účasti
vedoucího závodu s. Jilka, vedoucího úpravné
výroby s. Hně. Kmitníka a vedoucího úpravný
s. Hně. Sadilka. Tam byl již dohodnut směr, kterým
se povede úsilí soutěžního kolektivu; snižování vlast-
ních nákladů, zvyšování množství a kvality výrobků,
zvyšování kvalifikace jednotlivých pracovníků. V diskusi
se ukázalo, že je možné docílit úspor při spotřebě
reagencií, elektrické energie, náradí atd. Probrány i možnosti
získání dvojí profese jednotlivými pracovníky. Podrobně
projednány vyckytuvší se problémy a dohodnuty formy
pomoci vedení závodu i úpravný. Díky tomu, že tato
pomoc hlavně po tehdejšího státnice byla rychlá, bylo
možno soutěž o krátké době vyhlásit. To již se do
soutěže hlásila také směna tehdejšího mistra Jilka.

Pokudej se přihlásila i máma s. Tásárka.

Hnutí vzniklo spontánně. Klad byl v tom, že lidé nadšeně přijali závazky. Nedostatek byl v tom, že nebylo zkušenosti, o které by se bylo možno opřít, a ze kterých by bylo možno se učit. Tak se stalo, že teprve na celokrajské poradě vedoucích soutěžících kolektivů v Raze jsme zjistili, že jsme na poloviční cestě. Že sice chceme socialisticky pracovat, ale naše úsilí není zaměřeno k socialistickému životu. Začali jsme promýšlet výsledky této konference a seovnávat se stavem u nás. Po projednání stavu soutěže ve výboru závodní organizace KSC dostala soutěž žádoucí zaměření po stránce výchovy socialistického člověka. Uneresení pomohlo i řešit problémy organizační a ukázalo cestu vpřed.

Bezprostředně po schůzi výboru ZO KSC se konala porada komunistů na úpravě, která projednala usnesení výboru stranické organizace a učinila opatření k jeho uskutečnění. Tak se ve všech třech, do té doby oddělených kolektivů konaly porady, které po diskusi jednomyslně přijaly předložené návrhy, aby byl na úpravě vytvořen jeden kolektiv, do kterého by mohli

ustoupit i další, dosud ^{stranou} stojící pracovníci, aby tak vliv kolektivu na vytváření nového člověka dosáhl pokud možno největšího počtu pracujících na úpravě. Se souhlasem byl přijat i další návrh, aby zvýšená prémie za vítězství v marxisměnové soutěži byla odváděna do společné pokladny kolektivu a společně s jinými eventuelními odměnami za dobrou práci sloužila k rozvíjení soudružských vztahů mezi členy kolektivu.

Takto připraveni, sešli se pracovníci úpravy na společné schůzovací schůzi v neděli dne 12. listopadu 1959, v závodním klubu, aby vlastně již jen formálně, dali souhlas ke všem navrhovaným opatřením. Po úvodním referátu následovala diskuse v níž všichni přítomní znovu projevíli souhlas s novou organizací soutěže a se všemi navrhovanými opatřeními k jejímu dalšímu rozvoji. Dohodnuto, že podkladem pro vstup do kolektivu budou osobní návrhy jednotlivců, prodiskutované a po eventuelních připomínkách schvalované celým kolektivem. Na jejich základě

pak bude uzavřen sávozek celá úpravný na počest 15. výročí
osvobození naší vlasti cudou armádou.

Vedoucím celého kolektivu byl jednomyslně zvolen
s. B. Čihák, směnový mistr.

Do konce ledna 1960 byla celá akce sávozku
skončena.

Za členy kolektivu „Brigáda socialistické práce“
přihlásilo se celkem 26 zaměstnanců úpravný. Jsou to:

Ambrož Jan	Hobl Dalibor	Láznovský František
Balvín Josef	Janata Josef	Lubina Otomar
Čihák Bohumil	Ing. Jelínek Bohuslav	Mudrochová Zdenka
Číž Josef	Knákal Josef	Musilek Jan
Gryč Ladislav	Ing. Kozlík Jindřich	Nadějová Ludmila
Hepraš Jaroslav	Pacovská Marie	Pilařová Marie
Novák Bohuslav	Pechr Miroslav	Pláček Adolf
Prokop Jan	Schnábl Čestmír	Vaníček Josef
Rebhan Vladimír	Strnad Zdenek	

Avšak vstup do kolektivu podložili jmenováním písemnými
sávozky, jež byly projednány důkladně celého kolektivu
s příslušnými připomínkami a doplnky.

U příležitosti 12. výročí „Vítězného února“
společně s ostatními zaměstnanci úpravný uzavřeli další

závazek na snižování vlastních nákladů úpravy,
dodržování předepsaného limitu kovatosti koncentrátů
a jejich čistoty a na úpravu terénu kolem úpravy,
případně při výstavbě ambulatoria. Tento závazek
plní se ve všech ukazatelích. Dolaště úprava terénu,
která byla provedena za účasti všech zaměstnanců
závodu a která přispěla k dobrému vzhledu závodu
nebyvalou měrou, není jen jejich záležitostí, ale i
ctí každého, kdo se na ni podílel.

Na společné schůzi konané dne 27. III. 1960
došlo k ustanovení vedení kolektivu v tomto složení:

vedoucí kolektivu BSP Cihák Bohumil

vedení časopisu BSP Jarata Josef

vedení kroniky BSP Mz. Jelinek Bohumil

vedení kulturní komise BSP Lubina Otomar.

Na této schůzi došlo k několika
důležitým ujednáním, určujícím další družný
život kolektivu. Je to především ukončení termínu
k přijímání členů do kolektivu, vedení kroniky
kolektivu a zprávoz zápisu, vydávání vlastního
časopisu s názvem „Hlas kolektivu“ a sestavení
prvního plánu činnosti na nejbližší období jak

ve směřu kulturním, tak i odborném. Členové kolektivu rozhodli se dále utvářeti mecičně určitou částku na zahraniční zájezd se svými rodinnými příslušníky. Byla projednána výzva laboratorů k založení kolektivu, který by se přihlásil do soutěže o hrdý titul BSP. Stalo se tak potom dopisem ze dne 31. března 1960. A konečně rozhodnuto navázat písemný styk s úpravou tudy v Gyöngyösi, kde již někteří členové kolektivu byli loněkého roku na návštěvě při zájezdu do Maďarska.

Ke náš kolektiv naplňuje druhou polovinu hesla, Socialisticky pracovat - socialisticky žít" ukazuje jeho první vlastivědná vycházka do místního archeologického muzea a vlašckého dvora v neděli dne 10. dubna 1960 se svými rodinnými příslušníky, aby se seznámili nejprve s památkovostí svého města, na historii tak bohatého.

K 1. květnu 1960 byli vyhodnoceni někteří členové kolektivu jako ozorní pracovníci závodu. Jsou to: Musilek Jan, Kňákal Josef, Mz. Jelínek B. Svědčí to o tom, že všichni členové berou svoje záležitosti jak pracovní, tak i osobní velmi vážně. Většina členů pracovala k uvedenému datu na úpravě a ozdobě svého města

a okolí svých obytných domů po vzoru Pražanů
s heslem „za město krásnější“.

Dne 5. června 1960 došlo k další schůzi
členů kolektivu BSP, na níž byly schváleny závazky
jednotlivých členů s příslušnými připomínkami
a doplňky, projednán způsob a termín kontroly
jejich plnění, schválen první zápis do kroniky
kolektivu s názvem „Začátek soutěže o titul BSP
na úpravě Rudných dolů v Kutné Hoře“ a
odeslán dopis úpravě rud v Gyöngyösi s tím,
kda u nich není podobný kolektiv již ustaven
a v kladném případě navázat s ním styk, vyměňovat
si vzájemně zkušenosti ze své práce, informace
o životě kolektivu a dle možnosti uskutečnit i
vzájemné návštěvy. V případě, že tam kolektiv ještě
není, vyzváni zaměstnanci Úpravny rud v Gyöngyösi
k jeho založení.

Z členského kolektivu vystoupila
Lacovská Marie, která dne 15. dubna 1960 rozvázala
pracovní poměr a přestěhovala se do Ostrova
u Karlových Varů, a Gryč Ladislav, který
dnem 1. června 1960 přešel do kamečnické dílny.

Členů ke dni 5. červnu 1960 je 24. Mž. Kozlík byl pověřen vedením kartotéky členů za účelem utužení soudružských vztahů mezi jednotlivými členy při výpočtích narození, při narození dětí, jiných životních jubilejích, dále káznamem vyhodnocení, vyznamenání a pod.

Některí členové zúčastnili se brigádnicky na důležité práci hospodářské a to na jednocení řepy JZD v Opatovicích společně se zaměstnanci závodu a pomohli tak úspěšně splnit agrotechnickou činnost k jednocení řepy jmenovaného JZD.

Abychom se seznámili s příslušníky rodin ostatních členů a oni zase s naší prací na úpravě, uskutečnili jsme, s povolením správy závodu, pro ně prohlídku dolu s fázáním a prohlídkou úpravny. Prohlídka byla provedena ve třech termínech za silné účasti pozvaných. Jistě že to přinese navázání a utužení dobrých soudružských vztahů a tím posílení celého našeho kolektivu. Převážná většina členů ukládá si měsíčně částku 10 Kčs na společnou výherní knížku označenou „úpravníci“ na zahrazení každ. Společnosti vede člen s. Mž. Jelínek.

Ve sobotu dne 2. července 1960 navštívil kolektiv seminář ke knize „Úprava rud flotační“, kterou

většina členů zavázala se prostudovati. Seminář
vedl sám autor knihy Dr. Ing. Formánek, v rámci
závodní školy práce. Třetina členů potvrdila, že mají
zájem na doplnění svých odborných vědomostí.

Vyhodnocení hospodářských výsledků za období činnosti kolektivu „BSP“

Brzy po zahájení zábrovového provozu a
výroby vůbec na kutnohorské úpravně byla zavedena
meziměnová socialistická soutěž, která nám pomohla
s velkou mírou překonat potíže nově zavedené výroby
a kolektiv pracovníků na úpravně se v neobvykle
krátké době zařadil svými výsledky mezi nejlepší
pracovní kolektivy národního podniku Rudné
doly, Příbram.

V únoru 1959 byla situace ve výrobě i v
odborné způsobilosti zaměstnanců úpravny natolik
konsolidována, že směly mohly svoje kolektivy
přihlásit do soutěže o hrdý titul „Brigáda socialistické
práce“.

Pro vyjasnění a upřesnění ideologických

úkolů, kde kolektiv se měl zaměřit hlavně na druhou část hesla, socialisticky žít" došlo k reorganizaci kolaktivu BSP v tom smyslu, že byl utvořen ze tří kolaktivů, kolaktiv jeden, který skýtal lepší organizační zajištění výrobních i společenských akcí.

Reformálnost všech uvedených typů soutěže odrazí se plně i ve výrobních výsledcích. Je prokazatelné patrné náhlé zlepšení ve výrobě a to ve všech ukazatelích pokud jsou vztaheny k jednotlivým datům změn ve formách soutěže a stále vyšší principy soutěže mají, jak výsledky potvrzují, i vyšší hodnotu výroby.

Srovnáním technologických i plánovacích ukazatelů je možno dokázat velkou pomoc výroby kolaktivem soutěžícího v BSP:

- 1) kvalita vyráběných produktů má trvalou zlepšující se tendenci
- 2) výťažnosti hlavního kovu stále stoupají při současném trvalém snižování vlastních nákladů na jednotku zpracované rudy a při snižování podílu přesčasové práce ve výrobě.

Tyto okolnosti, jakož i stále čirší ~~rozdíl~~

uplatňující se podíl zaměstnanců na číraní výroby
přispěl nemalou měrou k tomu, že mohlo u nás
dojít jako na druhém závodě našeho sektoru ke
zkrácení pracovní doby, od 1. dubna 1960. Zkrácená
pracovní doba jezt uskutečňována bez překračování
limitu přesčasových hodin při nesterčeném objemu
výroby.

Doláště nutno vyzdvihnout tu skutečnost,
že vzrůstajícím uvědoměním členů kolektivu BSP
byly odstraněny ztrátové časy ve výrobě, bylo
zavedeno přes dopravní potíže střídání na pracovišti
a že se zlepšil soudružský poměr celého osazenstva
úpravny.

Mimo pracovní činnosti kolektivu a jeho
vyhodnocením zabývá se ve svých zprávách vedoucí
kolektivu BSP, jakož i politická a odborová organizace
závodu.

Místná kasa, dne 26. července 1960.

Ing. Miroslav Šadilek.

U příležitosti dne horníků 1960 a k dvacátému výročí
obnovení dolování v Kutné Hoře předal s. Ladman zástupce
KS hutí a rudných dolů, kolektivní úpravný dekrety s
odznaky, kterému byl přiznan hedý titul, "Brigáda socia-
listické práce". Jedná se o tyto členy kolektivu:

Čihák Boh., Janata Josef, Fín Josef, Kepraš Jar., Madějová L.,
Rebhan M., Rokop Jar., Ing. Kozlík Jindř., Ambroz Jar.,
Šternad Ed., Ing. Jelinek, Lubina Otto, Láznovský Fr.,
Mudrochová Ed., Blazová M., Kovák Boh., Balvin Josef.

Ostatním členům kolektivu, kteří mají kratší členství v
kolektivu, jak to roku, případně členství nepodložené dosud
osobním socialistickým závazkem, nebyl zatím tento titul udělán.

Kolektiv uzavřel současně hodnotný závazek: založí
10m³ kompostů a 300 hodin odpracuje na podzimních
pracích zemědělských.

Dne 17. září 1960 konána opět v klubu pracovní
schůzka kolektivu BSP s obecným programem. Současně
bylo oslaveno 55. výročí narozenin vedoucího kolektivu s Čiháka.

V rámci závodu byli vyhodnoceni tyto nejlepší pracovníci:
1. Balvin Josef, Mucílek Jar., Schnábl Čestmír,

Z kulturních podniků zúčastnili se členové kolektivu
společně v Kutné Hoře Karvašovy hry, Meteor a dále

společného zájezdu do Prahy, při které příležitosti navštívili
Komorní divadlo s programem „Sník v tropech“ od
M. Mondové - Ed. Dostálové - Jandové.

3. prosince 1960 svolána pracovní schůze kolektivu
BSP, na níž byli přijati za členy další pracovníci úpravy:
Frétirová Mena, Krupička Karel. Svůj vstup podložili
jmenováním osobními závažky. Kromě toho projednány
podmínky pro uzavření nového kolektioního závazku a
předplatné členů do Národního divadla v Praze, na
10 her v roce 1961. Tyto akce setkali se s velkým úspěchem.

Na závěr roku 1960 a na závěr úspěšného ukončení
druhé pětiletky v rámci závodu byli vyhodnoceni jako
nejlepší pracovníci: ss. Kilařová, Ambrož, Nepraš,
Ing. Kozlík. Byly jim předány peněžité dary a knihy.

Rok 1961

Pracovní schůze dne 14. ledna projednala hlavně
závazek kolektivu, uzavřený na počest 40. výročí založení
Komunistické strany československa, rozšířený
na všechny pracovníky úpravy. Závazek je tohoto znění:
Pracovníci úpravy Rudných dolů, n.p., Příbram,
závod Kútná Hora se rozhodli po projednání
návrhů na rok 1961

40. výročí Komunistické strany Československa
následující

Socialistický závazek:

Na základě návrhu brigády socialistické práce se
zavazujeme:

1. Drtična:

- a) počet přecásových hodin snížíme proti roku 1960
minimálně o 30 procent.
- b) v případě potřeby zajistíme pro flotaci zvýšené množství
nadzemního materiálu, aby byl zajištěn (plynulý chod) nerušený
provoz v sobotních směších.
- c) dobrou péčí o svéžené zařízení, správnou a včasnou údržbu
a využitím pracovní doby dosáhneme průměrného výkonu
drtičny 55 t/hod., za předpokladu rekonstrukce šikmého
pácu k zásobníku nad kulovými mlýny.
- d) za účelem zvýšení své kvalifikace budeme všichni navštěvovat
LSP, v níž bude přednášeno o údržbě a obsluze strojů.

2. Flotace.

- a) v případě potřeby přejdeme na střídání volna během
týdne tak, aby sobota mohla být pracovním dnem, za
předpokladu posílení každé směry jedním pracovníkem.
- b) u Pb koncentrátu dosáhneme o ročním průměru kornatosti

54% proti 52,6% v roce 1960, u Zn koncentraci 51,6% proti 51,21% v roce 1960.

c) výtěžnost hlavního kovu dosáhneme 69,2% proti 68,97% v roce 1960 (v ročním průměru),

d) za účelem zvýšení kvalifikace budeme navštěvovat ÚSP kurz nové techniky v oboru úpravnictví.

Plnění bodů b) a c) je podmíněno dodržením plánované kovatosti vsázky.

3. všichni pracovníci úpravní:

a) zapojíme se do akce úspor vlastních nákladů a budeme každý hospodařit tak, aby v roce 1961 bylo dosaženo nejméně 15% úspory,

b) na základě úkolů uložených nám výborem ZO KSC a ZV ROH zajistíme v patronátním ÚLD Červené Jarovice široký rozvoj socialistického soutěžení v jeho nejvyšší formě a podle potřeby zajistíme osobními závkami i pomoc manuální, aby i toto ÚLD mohlo splnit pětiletku za 4 roky.

4. členové brigády socialistické práce

a) příkladným plněním socialistického závazku na podkladě osobních závazků každého jednotlivce

do soutěže o socialistický provoz.

Kaňk, dne 6. ledna 1961.

Vedoucí BSP: Čihák,

Vedoucí stranické skupiny KO KSC: Mz. Jelínek

Vedoucí úpravny a mistři: Mz. Jelínek, Rebhár, Matouček,
Mz. Macalík.

Úsekovi důvěčníci: Ambrož J., Pechr M., Kovák, Nepřas.

Je na členech kolektivu, aby čili ostatním zaměstnancům úpravny příkladem vyříd a tak je stáhli buď ke vstupu do kolektivu a nebo alespoň k uzavření osobních socialistických kavazků. Tím se vytvoří předpoklady ke vstupu celá úpravna do soutěže o socialistický provoz.

Do kolektivu byli přijati noví členové: ss. Martínková, a Vlk, kteří svůj vstup do BSP podložili cennými osobními kavazky.

V dnech 19-20. a 21. ledna konala se v Praze celostátní konference brigád socialistické práce. Naš kolektiv byl na ní zastoupen vedoucím brigády s. Čihákem. Obsáhlou zprávu z konference přednesl na schůzi všech kolektivů soutěžících o titul BSP dne 4. února 1961. Zpráva byla současně zhodnocením získaných zkušeností, aplikovaných i na naše poměry a možnosti, současně směřem k rozvoji

a zvalitnění celého kroužku.

13 členů kolektivu předplatilo si v Národním divadle v Praze 10 her na rok 1961. Bude se jezdit na tato představení, jež jsou složena z hodnotných oper, baletu a činohry jednou měsíčně v neděli a doprava účastníků je zajištěna národním autobusem. Prvního představení účastnili se dne 29. ledna 1961. Na pořadu byla postická opera našeho předního hudebního skladatele Zdenka Fibicha, "Čarba", pojednávající o bojovníci z divočiny a její lánce k vladykovi Chitadovi. Mnozí členové kolektivu měli po prvé příležitost navštívit tak naše Národní divadlo.

5. března 1961 měli příležitost slednout v Lylovo divadle další hru, činohru amerického dramatika Arthura Millera, "Smrt obchodního cestujícího", která líčí, jak šedesátník, bezohledně vyhozený z místa, nastrojí svou sebevraždu jako automobilovou nehodu, aby jeho rodině byla vyplacena pojistka.

2. dubna 1961 navštívili v rámci pořadu Smetarovo divadlo, třetí scenu našeho N.D. Hláška byla lyrická a velmi působivá opera z ruského života, "Jugen Čegirin", dílo slavného skladatele Petra Iljiče Čajkovského,

kteří má tevala místo v repertoáru oper Národního divadla.

A že chtějí členové kolektivu žít kolektivním životem i ostatními brigádami svedci o tom společenský sešnorovací večírek uspořádaný v závodním klubu dne 11. března 1961, na jehož pořadu byla soutěž a taneční zábava. Večírek se vydařil a o jeho náplň postaral se konferenciér p. Lubina a hudební těleso, řízené uměleckým vedoucím O. Černíkem.

Od vydávání samostatného časopisu upuštěno, aby se kolektiv jaksi neisoloval od života ostatních kolektivů a zaměstnanců na závodě. Místo toho zahájeno bylo na závodě vydávání „Místních novin“ pod názvem „Kutno-horeckí kavíři“. Proti zprávě získaly si pozornost všeho ozarenetva závodu a je na nás, abychom do nich všichni zasílali hodnotné příspěvky, v nichž se bude odrážet život celého závodu.

Kontrola závazku úpravy za 1. čtvrtletí 1961.

Výrobní výsledky:	závazek	docíleno
výkon drtičny	55 t/hod	52,13 t/hod
kovnatost Pb koncent.	54 % Pb	56,82 % Pb
" Zn koncent.	51,6 % Zn	52,41 % Zn
výtěžnost Zn	69,1 %	69,3 %

Výrobní porada brigády, jež se konala dne 8. dubna 1961 za účasti 15 členů, projednala podrobnou zprávu podanou vedoucím brigády s. Čížákem na celozávodní schůzi ROH dne 27. března t.r. Zpráva tato pojednává o historii a práci brigády až do uvedeného data. Schůze zabývala se potřebou soustavné politické výchovy všech členů, jež je nezbytnou podmínkou pro rozvoj socialistického člověka, dále účasti členů na společných akcích, jichž se zúčastní většinou jedni a tiž členové. Je zapotřebí vytvořit předpoklady pro vstup celé úpravy do soutěže a udělení titulu socialistický provoz. Vypracováním plánu kulturních podniků pro nejbližší dobu na účasti všech členů byli pověřeni ss. Pechr, Nadějová, Musilak.

12. dubna 1961 rozradostnila svět pokrokových lidí zpráva o velkém vítězství sovětských vědců a techniků, zpráva o tom, že první člověk vznesl se v kosmické lodi do výšky více než 300 km nad zemský povrch a že obletěl zeměkouli. Byl to sovětský člověk, major Gagarin, který nato krátce navštívil i naši republiku.

techniky. První přednášky HM s. Námce zúčastnilo
se celkem 19 zamestnanců, z toho 13 členů brigády.
30. dubna 1961 navštíveno bylo opět Národní
divadlo v Praze. Na programu byla
oblíbená a jemná opera Leoše Janáčka
„Jiří pastorkyňa“. Láska děj stejnojmenného
dramatu Gabriely Preisové z prostředí
slovácké vesnice.

Letos poprvé v socialistické vlasti zúčastnili
se všichni členové brigády mohutných májových
oslav v Kutné Hoře. K těmto slavným dnům
byli vyhlášeni jako nejlepší pracovníci
sr. Láznovský, Štěpán, Štovák

13. května 1961 navštívil úpravnu

kolktiv brigády socialistické práce nástrojárny
v Kolíně,

kolktiv brigády soc. práce
závodu Mechanopta v Kutné Hoře.

Po prohlídce celého závodu při společné besedě
vyměnily si obě brigády zkušenosti a své práci
a životě. Naše brigáda byla pozvána k návštěvě
zmenovaného podniku.

Velmi zajímavý zájezd byl uskutečněn 20. V. 61

do Sárvy, kde byly navštíveny sklárny, jejichž
podrobná prohlídka byla umožněna vedením tohoto
závodu. Byl to vlastně první technické propagační
zájezd brigády a vydal se tak, že vzbudil veliký
zájem o další zájezdy, jež jsou naplánovány.
S prohlídkou závodu a speciálním výkladem byli
členové velmi spokojeni. Současně si prohlédli
sáravský klášter, který byl postaven v roce 1032
knížetem Oldřichem pro jeho spovědníka, poustevníka
Prokopa, prvního opata tohoto kláštera. Klášter
ten konal až do konce 11. století liturgie v jazyku
slovanském a přičinil se v kulturních věcech nad
jiné kláštery. Poté navštívil se průhonický park,
který byl ozdoben v plném koštu počátečních
rododendronů, začínajících košťů níže a pivoňek
na stráních parku v překrásných hýňových berárech.

Park je znám velkým počtem vzácných exokrajních
stromů a je obdivován milovníky přírodních senerů.
Účastníků bylo celkem 21, z toho 11 členů brigády,
někteří z odd. příslušníci.

28. května 1961 v rámci předplatného navštívili
členové brigády Národní divadlo v Praze.

zkráceně Křtova činnost, Grahomira a její synové.

Je to úctedný obraz z našich dějin v 18. století, kde kritické pojetí postavy krále Václava se podivuhodně shoduje s výsledky nejnovějšího bádání.

Exkurze v pořadí druhé byla uspořádána dne

3. června 1961 do továrny na tabák v Sadci.

Zúčastnilo se jí celkem 26 osob, z toho 16 členů

brigády. V odstupu asi deseti poctodních let může se

vyzvednout káduka dřevních lidí a režimu o

kautomatizování a kmocharizování velké většiny

prací tohoto jednoho z největších našich tabákových

kávodů, jeho příkladnou čistotu a pěkné prostředí

a kološské vzorné vyřevání jeho sociálních kávkání.

Jeho kamešnarci, kteří plní své úkoly jsou odměňováni

kávodem na druhé straně všemi sociálními výhodami.

Převážně o prohlídku továrny na tabák jeví se v řádkách

kamešnarů cudnějších dolů velký kájev, bude se tato

exkurze v nejbližším termínu opakovat. Tak jako

kamešnarci sklárů, tak i kamešnarci továrny na tabák,

vlastně jejich brigády soc. práce byli pozváni k

návštěvě našeho kávodu, k poznání naší práce a k

příslušným besedám.

12. června navštívili náš závod pracovníci Úřadu
pro patenty a vynálezy z Prahy, kteří na besedě s
našimi zaměstnanci podali zprávu o navázání styku k
předávání nejnovějších technických informací a o spolu-
práci brigád na technickém rozvoji. Skládková brigáda
byla zastoupena šesti členy.

Pracovní schůzka kolektivu dne 17. června 1961
projednala organizační záležitosti a naplánovala
několik kulturních akcí na nejbližší letní
dobu. Z nich byl uskutečněn dne 8. července 61
zájezd do Mladé Boleslavi spojený s
prohlídkou Automobilových závodů a s navštívením
Doks s káňovým jezerem. Z dalších naplá-
novaných akcí sešlo, vzhledem k době dovolených
a prázdnin.

Od července do konce roku v rámci předplatného
navštívili členové Národní divadlo s tímto
programem:

Molierovu vždy svěží veselohru, Zdravý nemocný,
komickou operu českého skladatele Bohuslava
Martinů, Mirandolina, činohru Alexeje
Arbusova, Irkutská historie,

a konečně pohádkový balet P. J. Čajkovského, "Labutí jezero". Současně byla navštívena výstava obrazů Mistra A. Slavčka v Jizdárně na Hradčanech.

V měsíci srpnu a září snížil se počet členů kolektivu o s. Pechra Miroslava, který přešel do služeb ONV v Kutné Hoře a s. Hobla Dalibora, který odešel do služeb RAJ. S. Kubina Otomar, ač je toho času kaméstrancem OOR v Kutné Hoře, zůstává nadále v členství našeho kolektivu.

Ku, dni horníků '1961 uzavřen závazek, ke plán na rok 1961 splní úprava do 24. prosince 1961. Ve skutečnosti byl splněn již ke dni 19. prosince 61. Ku, dni horníků "byli vyhodnoceni jako nejlepší pracovníci kolektivu:

Musilek Jar, Jarata Josef, Prokop Jar.

^{VP}
Kontrola plnění závazku na drtině a na flotaci ke dni 30. září 1961:

drtině: nadroční množství - závazek 55 t/hod
skutečnost 55,54 t/hod.

flotace: - kovatost Pb koncentráte

závazek 54,2 Pb
skutečnost 57,77% Pb

Zn koncentratu závazek 51,6%

skutečnost 51,90%

výťažnost Zn

závazek 69,2%

skutečnost 71,21%

Na pracovní schůzi dne 14. října 1961 byli přijati jako nové členové pracovníci úpravny ss. Matoušek Jiří a Faltýnek

Evžen. Jejich přijetí bylo podloženo osobními závazky. Ku konci roku vyhodnoceni jako nejlepší pracovníci této

soudruzi:

Musilek Jan, Štěpáň Jan, Knákal Jos., Ambrož Jan.,
Š. Ráček Ad., všichni flotaři.

Kontrola plnění závazku na drtičce a na flotaci ku dni

31. prosince 1961 tj. za celý rok 1961, ukazuje tyto výsledky:

Drtička:

množství nadrcené rudy za 1 hod - závazek 55 t

skutečnost 54,58 t

Flotace:

kovatost Pb koncentr.

- závazek 54%

skutečnost 54,40%

kovatost Zn koncentr.

závazek 51,6%

skutečnost 51,59%

výťažnost Zn

závazek 69,2%

skutečnost 71,84%

Rok 1962

Život naší brigády koncem roku 1961 a počátkem roku 1962
ustrnul. Proto na popud jednání zastupců brigády s ředitelem
závodu s. Hynkem a vedoucím úpravy s. Ing. Marolíkem byla
na den 18. února 1962 svolána schůze celého kolektivu a
přítokena na stolek „Jak půjdeme dále?“ Josavadní forma
brigády vedla totiž k tomu, že se členové velmi těžko seřázeli a
tak nevyvíjeli vlastně žádnou činnost. Z této schůze vyšlo pak
rozhodnutí, aby brigáda úseku úpravy včetně dotírny existovala
dále ve složení jako dříve byla, jen pro větší pružnost byly
omítnuty brigády vytvořeny 4 skupiny podle směn a pracovních
(3 směny na flotaci a 1 na dotírnu) o jejichž čele stojí mistři,
kteří jsou všichni členy brigády. Ihned bylo přistoupeno k rozdělení
členské základny brigády a řád ostatních zaměstnanců úpravy.
Na členy brigády přihlásili se tyto zaměstnanci:

Gialka Ed., Větr Jar., Sarutka Jan., Černý Fr., Eberhardt Ed., Viktora Rad,
Jedličková Em., Frenkl Jar.

Řady naší brigády byly dále posílány vstupem do kolektivu
ředitele závodu s. Hynka Josefa, technického náměstka Ing. Sadilka
Miroslava a vedoucího úpravy Ing. Marolík Vítězslava. Všichni
zmarovaní byli do kolektivu přijati na podkladě osobních závezků
a to pod vlivem blízkého se XII. sjezdu KSČ. Z nejzávažnějších
závezků byl závezek na výrobu masky se výrobě koncertu,
který bylo zavázáno kování odhalitě počátkem roku 1962

a odstavilo provoz úpravny tenér na dva týdny.
Dne 28. prosince 1962 byl splněn celoroční plán úpravy,

a tím splněn závazek kolektivní spolupráci všech
zaměstnanců úpravy. Pokud se týká ostatních závazků,

výpomoc při výstavbě rekreačního střediska v Hodkově,
výpomoc při zemědělských pracích špičkových v země-

dělství a jiné byly tyto závazky splněny na 80%.

Během roku 1962 vystoupili z řad naší brigády dva

členové: s. Krupička Karel, odchodem do důchodu

a s. Paltýnek Euzen přechodem do jiného pracoviště
v Mikulově.

Vyhodnocení nejlepších pracovníků z řad kolektivu
v roce 1962:

s. Knákal Josef, Ambrož Jan, Ševců Jar, Musilek Jan,
In. Pláček Ad.

Ka dni únorového vítězství československého pracujícího
lidu:

s. Fin Josef, Černý Bart, Ing. Horák Jindřich; Martinková
Miloslava k hlavním koštnovým dnům.

S. Balvín Josef byl odměněn stříbrným odznakem

nejlepšího pracovníka podniku u příležitosti III. technicko-
ekonomické konference konané v listopadu v Přibrami.

Rok 1963.

V lednu 1963 na společné schůzi byli vyjádřeni zaměstnanci úpravny, kteří dosud nejsou členy brigády, ať s jakýchkoli důvodů, aby vstoupili do našeho kolektivu. Máme opravdovou snahu státi se ozorem ostatním zaměstnancům celého závodu, soutěžit a navzájem se ovlivňovat k prospěchu celé naší socialistické oblasti.

Je nám dnes všem naprosto jasně, že naše strana a vláda mají velký zájem na tom, aby životní úroveň byla u nás stále se nejvyšší. Tento úspěch je úspěchem všech pracovníků a chceme, aby takových úspěchů bylo více, musíme s větší odpovědností přistupovat k úkolům, která jsou na nás kladeny.

Na tuto výzvu přihlásili se do kolektivu BSP další zaměstnanci:

s. Říha Jos, Ing. Jarábek Karel, Stránský Karel,
Čermák Jaros, Andre Jos, Kvál Karel, Flegrová O.

Ukavřeny s nimi a s dřívějšími členy kolektivu soc. krátkodob.

závazky po linii pracovní, jež nám budou sloužit ke maximální plnění úkolů v roce 1963.

Žákovu smrt utrpěla BSP dne 5. února 1963 úmrtím vatařského BSP s. Čiháka Bohumila. Brigáda smrti v něm soudruha vysokých kvalit politických, organizačních a odborných. Čest jeho práci!